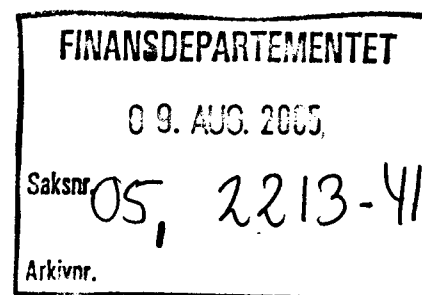

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Oslo, 8. august 2005
Vår referanse: 05-168

Høring - NOU 2005: 15 - Obligatorisk tjenstepensjon

Norsk Journalistlag viser til høringsbrevet av 1.7.2005.

Sammendrag og konklusjoner

Innføring av obligatorisk tjenstepensjon vil bidra til å redusere gapet mellom de som har og de som ikke har pensjon gjennom arbeidsforholdet. Banklovkomisjonens forslag er likevel etter Norsk Journalistlags mening mangelfull, både i forhold til pensjonsavtalen på Stortinget, Regjeringens Stortingsmelding og signaler fra arbeidslivets parter.

Hovedinnvendinger er at minstenivået som foreslås er svært lavt, at uførepensjonister utelates og at utredningen åpenbart favoriserer innskuddsordninger på bekostning av de tradisjonelle ytelsesbaserte pensjonsordningene. Videre angis det ikke i hvilken grad arbeidstakerne selv skal ha innflytelse over pensjonsordningene som etableres i det enkelte foretak.

Norsk Journalistlag mener:

1. At det er viktig at det gis incentiver til å opprettholde og etablere bedre pensjonsordninger enn obligatoriske minsteordninger.
2. At forslaget til lov må endres slik at ytelses- og innskuddspensjon fremstår som likeverdige måter å ordne tjenstepensjon på.
3. Primært at minstestandarden for ytelsesordninger slik den er foreslått er uegnet, og at det må arbeides videre med å fastsette minstekrav til ytelsesordninger. Sekundært må forslaget til lovtekst endres slik at det blir langt enklere å forstå minstekravene til ytelsespensjon.
4. At alderspensjon må være en livsvarig ytelse.

5. At obligatoriske tjenestepensjon må inneholde uførepensjon i tillegg til alderspensjon.
6. At det er helt rett å gi ansatte tjenestepensjon ut fra all lønn slik lovforslaget legger opp til.
At eksisterende lovverk også må endres slik at det arbeidstakeren har i lønn, faktisk er det samme som pensjonsgrunnlaget.
7. At det er gledelig at lovforslaget inneholder bestemmelser om obligatorisk premie- eller innskuddsfritak, og at kostnadene til dette kommer i tillegg til selve alderspensjonen.
8. At det er bra at lovforslaget presiserer at administrasjonskostnadene dekkes av arbeidsgiver, i tillegg til innbetaling av premie eller innskudd.
9. At lov om obligatorisk tjenestepensjon må inneholde regler om at arbeidsgiver og arbeidstaker skal slutte avtale om hvordan pensjonsordningen skal være.
10. At ikke-ansatte lønnstakere/frilansere som mottar lønn fra flere arbeidsgivere, også må få anledning til å tegne tjenestepensjon.
At ikke-ansatte lønnstakere/frilansere og foretak der kun eieren selv arbeider bør få anledning til å bruke pensjonslovenes maksimumsregler for innskudd eller ytelse.
11. At loven også må gi anledning for ikke-ansatte lønnstakere å danne felles innkjøpsordninger.
12. At lovgivningen må sikre at korttidsansatte og midlertidig ansatte omfattes av tjenestepensjonsordninger fra første dag.
13. At tjenestepensjonsordninger som ligger under det lovpålagte minstenivå må bringes minst opp på obligatorisk nivå pr. 1.1.2006.
14. At ansatte som etter eksisterende lovverk har krav på å bli medlemmer av en tjenestepensjonsordning, må få denne retten innfridd fra 1.1.2006, ved at overgangsregler må oppheves fra dette tidspunkt.
15. At lovgiverne følger opp intensjonene i pensjonsavtalen, som sier at obligatorisk tjenestepensjon skal innføres og iverksettes fra 1.1.2006.

1. Nivået på alderspensjonen

Norsk Journalistlag beklager at stortingets flertall ikke har funnet grunnlag for å legge den obligatoriske tjenstepensjonen på et høyere nivå. Det er bred enighet i samfunnet om at 2/3-deler av sluttlønn er et nødvendig nivå for å opprettholde en akseptabel økonomi som pensjonist. Den obligatoriske tjenstepensjonen som regjering og storting har gått inn for, er ikke nok til å komme opp på et slikt nivå.

NJ mener minsteinnskudd i en innskuddspensjonsordning og minstepremier i en ytelsesordning må heves. Samlet alderspensjon fra folketrygden og tjenstepensjonsordningen bør minst være 66 prosent av sluttlønn.

Det er grunn til å frykte at et minstenivå med tiden kan etablere seg som et standardnivå. Omlegging av pensjonslovgivningen må ikke utnyttes til å svekke eksisterende ordninger

NJ mener

- at det er viktig at det gis incentiver til å opprettholde og etablere bedre pensjonsordninger enn obligatoriske minsteordninger.

2. Forholdet mellom ytelsesordninger og innskuddsordninger

Det er viktig at lov om obligatorisk tjenstepensjon ikke utformes slik at en av måtene å ordne en tjenstepensjon på favoriseres fra lovgivers side. Ytelsespensjon og innskuddspensjon må oppfattes som likeverdige alternativer når valg av pensjonsordning skal skje fra arbeidsgivers og arbeidstakers side.

Slik er det ikke i forslaget til lov om obligatorisk tjenstepensjon.

Gjennom hele NOU 2005:15 og i lovforslagets tekst er det slik at innskuddspensjon gjennomgående omtales som den naturlige måte å ordne tjenstepensjon på. Ytelsesordninger framstilles nærmest som noe kuriøst. Det er laget forslag til lovtekst for minstekrav til ytelsesordninger som er så innviklet at man kan frykte at få vil ønske å beholde, langt mindre etablere slike tjenstepensjoner.

Dette er svært uheldig sett hen til at de aller fleste tjenstepensjonsordninger er ytelsesordninger, og at mange vil mene at ytelsesordninger er de tryggeste for arbeidstaker, samtidig som de slett ikke trenger være dyrere enn innskuddsordninger for bedriftene.

Det er så å si umulig å trenge igjennom lovforslagets § 4, og ytelsespensjon framtrer som en umulig ordning. Knappt en ny bedrift vil vel etter dette velge ytelsespensjon. Selv for bedrifter som allerede har gode ytelsesordninger, vil et kjapt blikk på ny lov for mange initiere overgang til det som ser ut som en enklere innskuddsordning.

Dette vil trolig føre til overgang til langt dårligere pensjonsordninger og –ytelser enn det mange arbeidstakere har i dag, med minstekravet som mal. Dette kan ikke være intensjonen bak innføringen av obligatorisk tjenstepensjon. Meningen var at tjenstepensjonene skal være best mulig for flest mulig, ikke at de skal bli dårligst mulig, fordi det er enklest å forstå.

NJ mener

- at forslaget til lov må endres slik at ytelses- og innskuddspensjon fremstår som likeverdige måter å ordne tjenstepensjon på.

3. Minstekrav til ytelsesordninger

Det er store problemer med § 4 i lovforslaget..

Paragrafen er for det første unødvendig komplisert formulert.

”§ 4 (2) Har pensjonsplanen en utbetalingstid på 10 år, skal alderspensjonen for de aller fleste arbeidstakerne i pensjonsordningen innebære en prosentvis kompensasjonsgrad i forhold til lønn som minst tilsvarer den økning i kompensasjonsgrad i forhold til kompensasjonsgraden i folketrygden som alderspensjonsytelser i en pensjonsordning med innskuddspensjon i samsvar med minstekravene i § 3 vil innebære.”

For det andre er det store fortolkningsmuligheter i lovteksten.

Hvem er for eksempel ”de aller fleste arbeidstakerne”? Og minstekravene er satt på en slik måte at man må foreta store beregninger for å kunne vurdere om ytelsesordningen oppfyller minstekravene. Skal beregningene også ved framtidige inngåelser av ytelsesordninger bygge på de samme forutsetninger som NOU 2005:15 bruker, eller skal nye beregninger gjøres på grunnlag av nye historiske og forventede tall?

Og for det tredje er grunnlagsmaterialet som ligger til grunn for beregningene i NOU 2005:15, og som utgjør grunnlaget for konkretiseringene av hvilken kompensasjonsgrad ytelsesordninger skal gi, heftet med stor usikkerhet. Små justeringer av forutsetningene vil gi store utslag. Sammenlikningen mellom pensjonsutbetalingene fra en innskuddsordning og en ytelsesordning er derfor så usikker at det er vanskelig å ha tillit til at minstekravene til ytelsesordninger er satt rett.

Et viktig moment er at ytelsespensjonene er beregnet som om man var hos samme arbeidsgiver i 40 år. I dag er arbeidslivet preget av hyppigere skifter og høy mobilitet. Av den grunn kan beregningene ikke brukes som grunnlag for å sammenlikne ytelsespensjon og innskuddspensjon.

NOU 2005:15 omtaler det som ”mulig å beregne med rimelig grad av sikkerhet hvor store pensjonsytelser innskuddsplanen vil gi ved nådd pensjonsalder”. Det er underlig hvor trygg Banklovkommissjonen er på at de mange forutsetningene beregningene deres baseres på, faktisk vil være gyldige 40 år og lenger fram i tid.

Kommisjonen peker likevel på s. 143 på flere forhold den ikke har tatt hensyn til i sine beregninger, og sier videre ”Den etterfølgende utvikling vil imidlertid kunne innvirke på disse forutsetningene, for eksempel når det gjelder forventet årlig inflasjon, lønnsregulering eller fremtidig avkastning av pensjonskapitalen.”

Dette undergraver ytterligere det bildet kommisjonen forsøker å tegne av at den har funnet en riktig måte for å fastsette minstestandarder for ytelsesordninger.

Kommisjonen mener dessuten at endringer i forutsetningene **ikke** skal få betydning ved senere vurdering av om en eksisterende ytelsesordning oppfyller minstekravene i loven. Så om forutsetningene om 10 år viste seg å være feil, skal det likevel ikke føre til endringer for den delen av arbeidstokken som har ytelsespensjon. Dette er lite tilfredsstillende for arbeidstakerne.

Kommisjonen sammenlikner dessuten premieinnbetalingene med innskuddene, men tar ikke hensyn til overskuddsdelingen som kommer virksomhetene til gode via premiefondene, og senker premiekostnadene – i perioder betydelig.

Banklovkommissjonen har ved fastsettelsen av minstekrav til ytelsesordninger sett bort fra oppdraget fra Finansdepartementet som sier at "Det skal legges vekt på enkelhet og klarhet i det opplegg som foreslås".

NJ mener

- primært at minstestandarden for ytelsesordninger slik den er foreslått er uegnet, og at det må arbeides videre med å fastsette minstekrav til ytelsesordninger. Sekundært må forslaget til lovttekst endres slik at det blir langt enklere å forstå minstekravene til ytelsespensjon.

4. Utbetalingsperioden – med spesielt fokus på likestilling

Banklovkommissjonen har fått i oppdrag å utforme reglene for obligatorisk tjenstepensjon så "gjerrig" som mulig. Dette gjenspeiler seg i at "Kravene til varighet for pensjonsytelsene [...] skal ikke gå utover minimumskravene i pensjonslovene." Den alderspensjon de ansatte kan vente seg gjennom obligatorisk tjenstepensjon vil altså kun bli utbetalt i 10 år.

Dette er uheldig sett hen til at den kvinne som blir alderspensjonist som 67-åring i dag i snitt lever 18 år til, mens mannen i snitt lever i 15 år etter fylte 67. Mange lever gode liv i enda flere år. I tillegg til at så å si alle opplever et kraftig fall i sin økonomi når man går av med alderspensjon, og fremtidens pensjoner reduseres gradvis ved at de ikke reguleres tilsvarende lønnsutvikling, samt at delingstallet etter hvert kan få betydning, er det altså svært mange som vil oppleve et nytt kraftig fall i sin økonomi etter ti år som alderspensjonist fordi tjenstepensjonen faller bort.

Dette har Regjeringen Bondevik II beskrevet selv i Stortingsmelding 12 2004 – 2005: **Ordninger som skal oppfylle obligatoriske krav og dermed skal støtte de alminnelige pensjonsmessige siktemål, må gi livsvarige ytelser eller ytelser som løper over minst 15-20 år for å bevare sammenhengen i pensjonssystemet. Departementet viser for øvrig også til at forventet levealder har økt betydelig og fremdeles øker, og at en i denne sammenheng bør vurdere om økt levealder bør få konsekvenser for korteste utbetalingstid i de supplerende ordningene.**

Hvorfor banklovkommissjonen ikke har fått i mandat å følge opp dette i det videre arbeidet med obligatorisk tjenstepensjon, er vanskelig å forstå. Kommisjonen har likevel drøftet spørsmålet om høyere innskudd for kvinner, og kommet til at den ikke vil foreslå dette. Begrunnelsen er at dette spørsmålet "gjelder innskuddsbaserte pensjonsordninger generelt, og det oppstår derfor ikke på dette området nye eller særlige problemer i forbindelse med gjennomføringen av en ordning med obligatorisk tjenstepensjon basert på lovfastsatt minstekrav". Kommisjonen sier også at pensjonsytelsene vil ligge på samme nivå for de to kjønn.

10 års utbetaling av pensjon er for lite for både menn og kvinner. Men problemet er altså størst for kvinner. Banklovkommissjonen tar feil når den hevder at det ikke oppstår noe nytt problem i forbindelse med obligatorisk tjenstepensjon. Problemet er at lovgiverne ikke kan lovfeste et prinsipp om at kvinner skal ha dårligere økonomiske betingelser som pensjonister, enn det menn har.

En kvinne må ved 67-års alder forutsette at hun skal fordele sin pensjonskapital over flere år enn mannen, og den reelle pensjonsytelsen vil derfor være mindre for en kvinne pr år. Alternativt må hun belage seg på flere år uten tjenstepensjon.

NJ mener

- at alderspensjon må være en livsvarig ytelse.

5. Uførepensjon

I mandatet til Banklovkommisjonen heter det at ” Dersom bidraget fra folketrygden reduseres, må nødvendig pensjonskapital for å opprettholde en akseptabel levestandard etter pensjonsalder i større grad opparbeides gjennom kollektive pensjonsordninger eller direkte av den enkelte arbeidstaker.” Likevel sies det i mandatet at ”Det skal ikke være plikt til å tilby andre typer pensjonsytelser enn alderspensjon i ordningen.”

NJ mener det er ulogisk å innføre en obligatorisk tjenstepensjon som kun slår inn ved en gitt alder. Spesielt unge som blir uføre får store økonomiske problemer ettersom de er i etableringsfasen og gjerne har stort forsørgeransvar og høy bolig- og studiegjeld. Mulighet for uførepensjon i ung alder kan være vel så viktig som alderspensjon.

Når stortingets flertall mener det er ønskelig, ja kanskje også behov for, tjenstepensjon i tillegg til folketrygden, og pålegger arbeidslivet å sørge for slik ekstra pensjon, må denne pensjonen komme til utbetaling når man ikke lenger er i stand til å arbeide, enten dette kommer av alder eller uførhet.

NJ mener

- at obligatoriske tjenstepensjonsordninger må inneholde uførepensjon i tillegg til alderspensjon.

6. Lønn og pensjonsgrunnlag

Stortingets flertall har vedtatt at obligatorisk tjenstepensjon skal knyttes opp til lønn. Går man til pensjonslovene ser man imidlertid at det er pensjonsgrunnlag man faktisk forholder seg til. Og selv om lovverket som hovedregel sier at lønn og pensjonsgrunnlag er det samme, er det store grupper arbeidstakere som opplever at dette ikke stemmer i praksis. Årsaken er at mange bedrifter bruker unntaksbestemmelsene og unntar store deler av lønnen fra pensjonsgrunnlaget (LOF § 5-4 og LOI § 5-5).

I tillegg er unntaksbestemmelsene svært uklare. Loven fortolkes slik at mange bedrifter i praksis unntar enda større del av lønnen enn det lovgiverne trolig mente skulle unntas.

Problemet illustreres ved at Kredittilsynet flere ganger er bedt om å fortolke reglene og ved at Norsk Grafisk Forbund har stevnet flere aviser for å få rettens vurdering av hva som faktisk kan unntas.

Det er svært problematisk at pensjonslovene gir grunnlag for å unnta store deler av mange arbeidstakers lønn. Det kan være tilfeldig om deler av lønnen for eksempel gis som en form for timeavhengige ulempe- eller turnustillegg eller som faste månedlige tillegg på lønnen. Det er derfor lagt opp til en form for ulikebehandling som ikke er konsistent med resten av likebehandlingsprinsippet i lovene.

Banklovkommisjonen beskriver dette som at det ”kan innebære at den økonomiske realitet som ligger i et lovfastsatt minstekrav i form av en bestemt prosent av lønn, kan komme til å variere en god del for de ulike foretak.” Kommisjonen betegner dette som uheldig og urimelig, og foreslår at lønnsbegrepet i lov om obligatorisk tjenstepensjon følger det folk flest oppfatter som lønn, nemlig ”den lønn medlemmet mottar fra foretaket i løpet av året”, uten unntaksbestemmelser.

NJ mener

- det er helt rett å gi ansatte tjenstepensjon ut fra all lønn slik lovforslaget legger opp til.

NJ mener

- at eksisterende lovverk også må endres slik at det arbeidstakeren har i lønn, faktisk er det samme som pensjonsgrunnlaget.

7. Premiefritak

Banklovkommisjonen mener kostnadene ved å knytte premie- eller innskuddsfritak til obligatorisk tjenstepensjon er beskjedne sett opp mot den økte sikkerhet slik forsikring gir, og foreslår å lovfeste slik sikring av tjenstepensjonen.

NJ mener

- det er svært gledelig at lovforslaget inneholder bestemmelser om obligatorisk premie- eller innskuddsfritak, og at kostnaden til dette kommer i tillegg til selve alderspensjonen.

8. Administrasjonskostnader

En pensjonsordning som har som grunnlag at innbetalingen er 2 prosent av lønn over 1G, vil gi en relativt liten ytelse. Det er derfor avgjørende at administrasjonen av ordningen ikke belastes arbeidstaker, men betales av arbeidsgiver på toppen av dette. Lovforslaget inneholder bestemmelser om at administrasjonskostnader skal betales av arbeidsgiver.

NJ mener

- det er bra at forslaget til lov presiserer at administrasjonskostnader dekkes i tillegg til minstesatsen som skal brukes til premier eller innskudd.

9. Arbeidstakernes innflytelse på tjenstepensjonsordningen

Innføringen av obligatorisk tjenstepensjon kommer som en følge av stadig større fokus på pensjon, ikke minst fra arbeidstakernes organisasjoner. Norsk Journalistlag gikk til streik i hovedoppgjøret i 2004, blant annet med krav om at tjenstepensjon til alle medlemmer, og med krav om lokal avtalefesting av pensjonsordningene.

Samme vår lovet Statsministeren TBL/BNL og Fellesforbundet at regjeringen vil ”fremme forslag om pensjoner i arbeidsforhold [...] som gjelder alle lønsmottakere”, etter at pensjonskrav hadde stoppet forhandlingene mellom disse partene.

Regjeringen skriver i Stortingsmelding 12 (2004-2005) at: **Pensjonskostnader er en del av den enkeltes samlede lønns- og arbeidsbetingelser. Ofte betaler arbeidsgiver hele tilskuddet til pensjonsordningen, men det over tid har dette sin motpost i tilsvarende lavere lønnsutgifter i virksomheten. Et høyt alderspensjonsnivå vil derfor bety lavere lønn som yrkesaktiv for alle.**

Banklovkommisjonen understreker da også flere steder i NOU 2005:15 at dersom det skal benyttes medlemstilskudd, må dette skje gjennom ”at arbeidstakerne [...] har gitt sin tilslutning til ordningen”. Videre mener kommisjonen at ”pensjonskostnadene vil utgjøre en del av de samlede lønns- og arbeidsvilkår foretakene tilbyr sine arbeidstakere, og at innføringen av obligatorisk tjenstepensjon bør innføres med innbetaling fra 1.7.2006, for å kunne ”ses i sammenheng med det system for lønnsforhandlinger som praktiseres av arbeidslivets parter i Norge.”

På denne bakgrunn finner Norsk Journalistlag det naturlig at utformingen av tjenstepensjonsordningen, skjer gjennom forhandlinger mellom arbeidsgiver og arbeidstaker, enten på den enkelte bedrift eller mellom sentrale tariffparter. Det vil være uholdbart at en så viktig del av lønns- og arbeidsbetingelsene avgjøres av arbeidsgiver alene.

NJ mener

- at lov om obligatorisk tjenstepensjon må inneholde regler om at arbeidsgiver og arbeidstaker skal slutte avtale om hvordan pensjonsordningen skal være.

10. Tjenstepensjon for selvstendig næringsdrivende

Banklovkomisjonen foreslår at "foretak som er selskap eller enkeltpersonforetak" der bare eieren selv arbeider, også skal kunne opprette tjenstepensjon.

NJ er svært fornøyd med dette forslaget, ettersom vi har omkring 700 medlemmer som bør kunne inngå i denne kategorien. Det er imidlertid en problemstilling som er viktig for denne gruppen, og som må avklares.

Spørsmålet er om man må være registrert som foretak for å tilfredsstille lovens ord. I mediebransjen går alle disse under betegnelsen frilansere. De deler seg i hovedsak i to kategorier. Den ene kategorien er registrerte enkeltpersonforetak, som hovedsaklig leverer etter regning. Den andre kategorien er ikke-ansatte lønnstakere (utenfor tjensteforhold), som får lønnsinntekt for sitt arbeid, hos flere arbeidsgivere. Det er ingen forskjell på disse to kategoriene med hensyn til arbeidsmengde, måten å arbeide på eller forholdet til egen risiko og ansvar. Forskjellen er utelukkende teknisk/administrativ.

Hensynet til de registrerte enkeltpersonforetakene er ivaretatt ved forslaget til lovtekst. Hensynet til de ikke-ansatte lønnstakerne må presiseres bedre. Det ville være i strid med intensjonen ved innføringen av tjenstepensjon for næringsdrivende, dersom denne gruppen skulle falle utenfor.

NJ mener

- at ikke-ansatte lønnstakere/frilansere som mottar lønn fra flere arbeidsgivere, også må få anledning til å tegne tjenstepensjon.

NJ mener

- at ikke-ansatte lønnstakere/frilansere og foretak der kun eieren selv arbeider bør få anledning til å bruke pensjonslovenes maksimumsregler for innskudd eller ytelse.

11. Felles innkjøpsordninger

Lovforslaget åpner for felles innkjøpsordninger av kollektiv pensjon, gjennom interesseorganisasjon. Det er gledelig.

NJ må også til dette peke på hensynet til de ikke-ansatte lønnstakerne – i vår bransje omtalt som frilansere – som ikke har registrert eget foretak (se avsnittet over om Tjenstepensjon for selvstendig næringsdrivende). Det er av stor betydning at også disse, som leverer sine tjenester til flere arbeidsgivere, blir omfattet av tjenstepensjon. Også denne gruppen må kunne inngå i et fellesskap gjennom en forening, slik at den kan tegne pensjonsordninger på de samme betingelsene som registrerte foretak.

NJ mener

- at loven også må gi anledning for ikke-ansatte lønnstakere å danne felles innkjøpsordninger.

12. Midlertidig ansatte

I avtalen om pensjonsreform som lå til grunn for stortingsvedtaket, heter det om tilpasning av lovgivningen at "Det vil være nødvendig å se nærmere på regelverket for midlertidig ansatte og deltidsansatte."

Det er svært vanlig at nye ansatte begynner i et vikariat eller annen midlertidig stilling, og får utvidet arbeidsperioden underveis, slik at man ender med å ha mer langvarige ansettelsesforhold enn antatt. Så lenge kravet om ett års medlems tid i ordningen står ved lag, har det så å si ingen økonomisk betydning for bedriftene om midlertidige meldes inn i ordningene. Den administrasjon som følger med å melde korttidsansatte inn, og så ut igjen av ordningen, er et mye mindre problem, enn at midlertidig ansatte risikerer å bli stående utenfor pensjonsordninger i lengre tid.

Det er heller ikke gitt hvor lenge en fast ansatt blir værende i bedriften, og likebehandling av faste og midlertidige ansatte ved at de "opptas som medlem fra første arbeidsdag" (LOF § 3-4 (1) og LOI § 4-2 (2)) slik lovgivningen krever nå, må opprettholdes.

NJ mener

- at lovgivningen må sikre at korttidsansatte og midlertidig ansatte omfattes av tjenstepensjonsordninger fra første dag.

13. Eksisterende tjenstepensjonsordninger under minstenivået

Det er ikke bare bedrifter uten tjenstepensjon som må handle i forbindelse med en lovpålagt tjenstepensjonsordning. Enkelte bedrifter blant annet innenfor media, har allerede så dårlige pensjonsordninger at de vil komme under de lovpålagte minsteordningene. Dette gjelder ikke minst innskuddsordninger med lav prosent, og der ikke all lønn tas inn i pensjonsgrunnlaget, og som nå har et lovpålagt gulv på 2 G. Også enkelte ytelsesordninger kan være så dårlige at de må justeres i forbindelse med innføringen av obligatorisk tjenstepensjon.

NJ mener:

- at tjenstepensjonsordninger som ligger under det lovpålagte minstenivå må bringes minst opp på obligatorisk nivå pr. 1.1.2006.

14. Overgangsordninger i eksisterende tjenstepensjonsordninger

I forbindelse med innføringen av Lov om foretakspensjon, har mange bedrifter benyttet muligheten til å ha overgangsordninger slik at yngre ansatte (LOF §§ 3-3 og 16-2 (3) a.) og arbeidstakere med mindre deltidsstillinger (LOF §§ 3-5 og 16-2 (3) a.), samt sesongarbeidere (LOF §§ 3-6 og 16-2 (3) a.) holdes utenfor tjenstepensjonsordningen helt til 1.1.2008. Mange bedrifter venter også til 1.1.2008 med å bruke regelen om at ansatte skal meldes inn fra første arbeidsdag (LOF § 3-4).

I forbindelse med at obligatorisk tjenstepensjon innføres 1.1.2006 må disse overgangsreglene fjernes. Alle arbeidstakere som etter lovens hovedregel har rett til å bli medlem av bedriftens pensjonsordning, må bli medlem pr 1.1.2006. Skulle overgangsreglene ikke fjernes, vil en del eksisterende ordninger diskriminere ansatte i ytterligere 2 år, og regelen om at alle arbeidstakere har krav på tjenstepensjon fra årsskiftet vil ikke bli oppfylt.

Banklovkomisjonen drøfter i kap 7.3.2 mulighetene for å endre overgangsreglene, og ender med å foreslå at overgangsreglene ikke skal kunne benyttes for nyopprettede tjenstepensjonsordninger. Kommisjonen foreslår derimot ikke endringer for eksisterende ordninger.

NJ har mange medlemmer i store bedrifter som blant andre NRK, TV2, og Aller-konsernet som ikke vil få tjenstepensjon før fra 1.1.2008 dersom dette ikke endres. Dette kan ikke være stortingsets mening.

NJ mener

- at ansatte som etter eksisterende lovverk har krav på å bli medlemmer av en tjenstepensjonsordning, må få denne retten innfridd fra 1.1.2006, ved at overgangsregler oppheves fra dette tidspunkt.

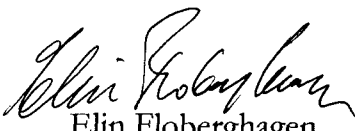
15. Iverksetting 1. juli 2006

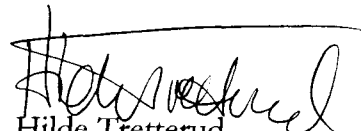
NJ registrerer med stor skuffelse at Banklovkomisjonen foreslår å gå bort fra løftene fra stortingsflertallet, ved å trenere innføring av obligatorisk tjenstepensjon. Slik lovforslaget ligger, frykter NJ at kun et fåtall foretak vil opprette tjenstepensjonsordninger før fristen.

NJ mener:

- at avtalen som ble inngått av stortingsflertallet må overholdes. Plikt til å opprette pensjonsordning skal gjelde fra 1.1.2006.

Med vennlig hilsen
Norsk Journalistlag

Elin Floberghagen
Nestleder

Hilde Tretterud
Faglig sekretær